

Beroep, op 28 januari 2005 ingesteld door Ritec International Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-40/05)

(2005/C 93/63)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 januari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Ritec International Limited, gevestigd te Enfield (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door P. H. L. M. Kuypers en M. J. Osse, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te verklaren dat verzoekster niet krachtens artikel 5, lid 7, van verordening nr. 2037/2000/EG een vrijstelling nodig heeft voor het specifieke gebruik van HCFC-141b in het product „ClearShield”;
- subsidiair, ingeval het Gerecht verklaart dat verzoekster krachtens artikel 5, lid 7, van verordening nr. 2037/2000/EG een vrijstelling nodig heeft voor het specifieke gebruik van HCFC-141b in het product „ClearShield”, de Commissie te gelasten zo snel mogelijk een nieuwe beschikking in overeenstemming met het arrest van het Gerecht te geven;
- te verklaren dat verzoekster genoegzaam bewijs heeft geleverd dat voor het specifieke gebruik van HCFC-141b in het product „ClearShield” geen andere stoffen of technologieën als technisch en economisch haalbaar alternatief beschikbaar zijn of kunnen worden gebruikt in de zin van artikel 5, lid 7, van verordening nr. 2037/2000;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 5, lid 7, van verordening nr. 2037/2000/EG⁽¹⁾ geeft de Commissie de mogelijkheid om op verzoek van een bevoegde instantie van een lidstaat een tijdelijke vrijstelling te verlenen om het gebruik en het op de markt brengen van chloorfluorkoolwaterstoffen toe te staan, wanneer wordt aangetoond dat voor een specifiek gebruik geen andere stoffen of technologieën als technisch en economisch haalbaar alternatief beschikbaar zijn of kunnen worden gebruikt. De bevoegde instantie van het Verenigd Koninkrijk diende een dergelijk verzoek in om ten behoeve van verzoekster een vrijstelling te verkrijgen voor het specifieke gebruik van HCFC-141b in haar product voor glasbescherming, „ClearShield”. De Commissie heeft dit verzoek op 23 november 2004 afgewezen.

Verzoekster meent dat de Commissie niet goed heeft begrepen hoe zij HCFC-141b gebruikt en betwist verder de stelling van de Commissie dat er soortgelijke producten als onbrandbaar

„ClearShield” op de markt zijn, dat verzoekster voornemens was in 2005 brandbaar „ClearShield” dan wel een spuitcabine in de handel te brengen, dat brandbare glasbeschermers, wanneer zij in een spuitcabine worden aangebracht, ongevaarlijk zijn voor de persoon die ermee werkt, en dat verzoekster voldoende tijd heeft gehad om alternatieven voor HCFC-141b te vinden. Zij betoogt verder dat er in de bestreden beschikking geen rekening mee wordt gehouden dat verzoekster voor HCFC-141b een alternatief heeft gevonden. Verzoekster betwist tevens de vaststelling van de Commissie dat verschillende HCFC-vrije alternatieven beschikbaar zijn maar in de praktijk nog niet worden toegepast wegens de brandbaarheid ervan of dat zij door andere ondernemingen op de Europese markt worden gebruikt. Verzoekster voert aan dat zij slechts één alternatief heeft gevonden, dat niet in de handel beschikbaar is.

Verzoekster betwist voorts de vaststellingen van de Commissie dat gebruik van HCFC-141b reeds krachtens verordening nr. 3093/1994⁽²⁾ verboden was en dat verzoekster krachtens artikel 5, lid 7, van verordening nr. 2037/2000 een vrijstelling nodig had om deze stof verder te kunnen blijven gebruiken. Volgens verzoekster valt het specifieke gebruik dat zij van HCFC-141b maakt niet onder verordening nr. 2037/2000 of zal dit gebruik althans eerst na 2015 verboden zijn.

Ten slotte voert verzoekster aan dat de beschikking van de Commissie inbreuk maakt op artikel 253 EG, aangezien zij niet met redenen is omkleed.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen, PB L 244, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 3093/94 van de Raad van 15 december 1994 betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, PB L 333, blz. 1.

Beroep, op 28 januari 2005 ingesteld door Dimon Incorporated tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-41/05)

(2005/C 93/64)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 januari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Dimon Incorporated, gevestigd te Danville, Virginia (US), vertegenwoordigd door L. Bergkamp, H. Cogels en J. Dhont, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de artikelen 1, 3 en 5 van de bestreden beschikking nietig te verklaren voorzover zij Dimon Inc. betreffen;
- subsidiair, de aan Agroexpansión SA en Dimon Inc. opgelegde geldboete, tot betaling waarvan zij hoofdelijk zijn gehouden, te verlagen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen de beschikking van de Commissie van 20 oktober 2004 in een procedure op grond van artikel 81, lid 1, EG (zaak COMP/C.38.238/B.2 – Ruwe tabak Spanje). Verzoekster betoogt dat zij niet de juiste adressaat van de beschikking is.

Tot staving van haar beroep voert zij schending aan van artikel 81, lid 1, EG, artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003⁽¹⁾ en het evenredigheidsbeginsel. Volgens verzoekster heeft de Commissie een kennelijke fout gemaakt waar zij heeft geoordeeld dat verzoekster gedurende de inbreukperiode op Agroexpansión beslissende invloed uitoefende en heeft zij de beschikking bijgevolg ten onrechte tot verzoekster gericht; de Commissie heeft tevens het maximumbedrag van de geldboete die aan Agroexpansión kan worden opgelegd, overschreden daar zij, voor de berekening daarvan, van de omzet van het Dimon-concern is uitgegaan.

Verzoekster voert verder schending aan van het evenredigheids- en het aansprakelijkheidsbeginsel voorzover de Commissie verzoekster aansprakelijk heeft geacht voor één enkele, ingewikkelde kartelovereenkomst op lange termijn die door Agroexpansión is uitgevoerd en waar verzoekster geen weet van had.

Verzoekster voert tevens schending aan van het evenredigheidsbeginsel, het aansprakelijkheidsbeginsel en artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003. Volgens haar kan zij niet aansprakelijk worden gesteld voor inbreuken uit de periode dat Agroexpansión nog geen deel uitmaakte van het Dimon-concern.

Ten slotte voert verzoekster schending aan van haar gewettigd vertrouwen, dat overeenkomstig afdeling 3 van de richtsnoeren van de Commissie van 1998⁽²⁾ rekening zou worden gehouden met verzachtende omstandigheden wegens het feit dat de

inbreuk snel is beëindigd, namelijk zodra de Commissie het onderzoek heeft ingeleid.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17, respectievelijk artikel 65, lid 5, van het EGKS-Verdrag worden opgelegd (PB C 9, blz. 3).

Beroep, op 31 januari 2005 ingesteld door Rhiannon Williams tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-42/05)

(2005/C 93/65)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 januari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Rhiannon Williams, wonende te Brussel (België), vertegenwoordigd door S. Crosby en C. Bryant, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 19 november 2004, waarbij toegang wordt geweigerd tot documenten die, ofschoon zij in de bestreden beschikking niet zijn geïdentificeerd, moeten worden geacht te bestaan;
- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 19 november 2004, waarbij toegang wordt geweigerd tot alle of sommige van de in de bestreden beschikking genoemde documenten 9, 16, 17, 27, 29, 32, 33, 34 en 46;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een doctoraalstudente en voert wetenschappelijk onderzoek uit naar de gevolgen van de globalisering voor het gemeenschapsrecht en –beleid inzake milieu- en ontwikkelings-samenwerking. In dit verband heeft zij, voor haar onderzoek van de context waarin de recente wetgeving betreffende genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) tot stand is gekomen, om inzage van documenten verzocht. Na haar verzoek is haar slechts tot een deel van de documenten toegang verleend.